

Tutkimus päätöksenteon perustaksi

Valtioneuvosto hyväksyi 16.10.1997 maahanmuutto- ja pakolaispoliittisen ohjelman, jonka lähtökohdiana on Suomen jäsenyys Euroopan unionissa ja yli rajojen tapahtuvan muuton vilkastuminen.

Maahanmuuttajat nähdään suomalaista yhteiskuntaa rikastuttavana voimavarana. Siksi maahanmuuttoa olisikin syytä edistää maan taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen mukaan. EU- ja Schengen-maiden yhteistyöllä pyritään tekemään rajojen yli tapahtuva liikkuminen joustavaksi ja torjumaan laitonta siirtolaisuutta. Suomi ottaa vastaan myös pakolaisia, kuten kansainvälinen vastuumme edellyttää. Vuosittainen pakolaiskiintiö nostetaan vähitellen 1000 henkilöön.

Erityistä huomiota on ohjelmassa kiinnitetty maahanmuuttajien integroitumiseen eli kotoutumiseen suomalaiseen yhteiskuntaan. Lähtökohdiana on kielen ja yhteiskunnan tuntemuksen nopea omaksuminen. Samalla maahanmuuttajille annettaisiin myös mahdollisuus vaalia omaa kieltään ja kulttuuriaan. Uutta ajattelua on se, että maahanmuuttajat ja heidän järjestönsä voisivat osallistua itseään koskevien päätösten tekoon hallinnon eri tasoilla. Muodollinen ”kuulemismenettely” on aikansa elänyt.

Tutkimusten mukaan suomalaisten asenteet maahanmuuttajia kohtaan ovat muttuneet aikaisempaa kielteisemmiksi. Tämä on johtunut ennen kaikkea Suomen huonosta työllisyys tilanteesta. Pohjoismaissa, erityisesti Norjassa ja Tanskassa, ulkomaalaisvastaisuudella ratsastavat puolueet ovat saaneet lisääntyvää kannatusta. Oikean tiedon levittämiseksi olisikin tärkeätä käydä avointa keskustelua ulkomaalaisväestöstämme ja tavoitteestamme kohdella maahanmuuttajia yhteiskuntamme tasavertaisina jäseninä. Maahanmuuttajien työllistäminen on avainkysymys, onhan lähes puolet heistä työttömiä. Myönteisten asenteiden edistäjänä kansalaisjär-

jestöillä on merkittävä tehtävä, kuten ohjelmassa korostetaan.

Hyvä suunnittelu ja päätöksenteko edellyttävät luotettavaa tutkimustietoa. Suuri puute ohjelmassa on se, ettei siinä esitetä toimenpiteitä alan tutkimus- ja tilastotoiminnan kehittämiseksi, jotta riittävää ja luotettavaa tietoa olisi käytettävissä päätöksenteon tueksi. Tosin jotkut kappaleet alkavat sanalla ”selvitetään”. Ohjelman luettuaan tutkimuksen edustaja jää kysymään esimerkiksi:

– Kuinka voidaan perustaa etnisiin ryhmiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan seurantajärjestelmä ilman tutkimusta?

– Kuinka voidaan edistää hyviä etnisiä suhteita, ellei ensin tutkita millaisia ovat toisaalta kanta-väestön ja maahanmuuttajien ja toisaalta maahanmuuttajien keskinäiset suhteet?

– Mistä päättäjät saavat tietoa etnisistä asumiskeskittymistä ja niiden sopivasta suuruudesta, mikä tulisi ottaa huomioon vuokra-asuntojen jakoperusteissa?

– Kuinka voidaan parantaa maahanmuuttajien koulutusta, ellei ensin selvitetä tiedontarvetta ja nykyisiä koulutusmenetelmiä?

Maahanmuutto- ja pakolaispoliittisen ohjelman 29:lle sivulle olisi voitu sisällyttää maininta tilastoinnin ja tutkimustoiminnan edistämisen tärkeydestä. Toivottavasti tämä näkökulma muistetaan, kun ohjelmaa ryhdytään vähitellen toteuttamaan.

Suomen ulkomaalaisväestö koostuu 80 000 henkilöstä, jotka edustavat 154 eri kansallisuutta. Suomi on muuttumassa monien kulttuurien yhteiskunnaksi. Aluksi se aiheuttaa meille kustannuksia ja kasvukipuja. Hyöty uusista suomalaisista tulee esiin vasta seuraavalla vuosituhanella.

Olavi Koivukangas

Research, the Foundation of Decision-Making

On 16 October 1997 the Government approved an immigration and refugee policy program based on the membership of Finland in the European Union and the increase of movement across the borders.

Immigrants are seen as a source of strength enriching Finnish society. Therefore immigration should be encouraged considering the economic and social situation of the country. Cooperation between EU and Schengen countries attempts to facilitate movement across borders and prevent illegal immigration. Finland receives refugees as our international responsibility requires. The annual quota of refugees is to be raised little by little to 1000 persons.

Special attention in the program is paid to the integration or domesticization of immigrants into Finnish society. The point of departure is the rapid acquisition of the language and familiarity with society. At the same time immigrants are to be given the opportunity of preserving their own language and culture. A new thought is that immigrants and their organisations might participate in the decision-making concerning themselves at the different levels of government. The formal “consultation method” has outlived its time.

According to research Finnish attitudes towards immigrants have become less favorable than formerly. This has arisen above all because of the poor employment situation in Finland. In the Nordic countries, especially in Norway and Denmark, the political parties appealing to opposition to foreigners have gained in popularity. In order to disseminate factual information it would be important to open discussion about our foreign population and about our goals of dealing with immigrants as equal members of society. Immigrant employment is a key question, since nearly half of them are unemployed. Organizations of citizens have an important roll in

furthering positive attitudes, as the program emphasizes.

Good planning and decision-making require dependable research. A great lack in the program is that it does not include action to develop statistics and research in order to provide sufficient and reliable information for decision-making. Some articles indeed begin with the word “clarify”. Upon reading the program the researcher raises such questions as:

– How is it possible to establish a system of surveillance of aggression and discrimination against ethnic groups without research on them?

– How can good ethnic relations be furthered unless there is research on both the relations between the local population and the ethnic groups on one hand and on the relations between ethnic groups on the other?

– From where should decision-makers get information about concentrations of ethnic living areas and their appropriate sizes, which is essential to take into consideration in the distribution of rented housing?

– How can we improve immigrant education unless we first find out what education is needed and what educational resources are available?

It would have been possible to include a mention of the importance of statistical and research work within the 29 pages of the immigrant and refugee policy program. Hopefully this viewpoint will be remembered as little by little the program is implemented.

The foreign population in Finland is made up of 80,000 persons from 154 different nationalities. Finland is becoming a multi-cultural society. In the beginning it will cause costs and growing pains. The usefulness of the new Finns will become apparent only in the coming millenium.

Olavi Koivukangas